

Hallo vrienden,

Het volk Israël verlaat Egypte opnieuw, vóór de verlossing.

We voelen allemaal dat we een bijzondere, grote dag in de geschiedenis van Gods schepping beleven. Wij Joden noemen dit de Laatste Dagen of het Einde der Tijden. Dit betekent dat God ons heeft losgemaakt van alle oude denkbeelden uit de ballingschap, die al duizenden jaren bestonden. Hij bevrijdt ons van de symbolen van Egypte die in onszelf verankerd zitten – dat wil zeggen: van onze slavernij.

Het is waar dat we in het land Israël wonen, maar helaas volgen velen van ons nog steeds de regels van de volkeren. En we vereren leiders uit Amerika, Europa en vele andere plaatsen. Maar daar zal spoedig een einde aan komen. Het koninkrijk van Hasjem zal terugkeren om over de hele wereld te heersen – ongetwijfeld gekenmerkt door gerechtigheid, goedheid, integriteit en een heel bijzonder niveau van spirituele aanwezigheid. We bidden hier allemaal om, en toch leven we nog steeds in de profetische tijd van Amos en Ezechiël, een tijd van geestelijke honger en dorst. Ons hart verlangt naar levend water – fris en nieuw – en dat is het mooie van de directe verbinding met Elohim. Zoals we zeggen: Jisra-El = Jasjar-El.

Beste vrienden, we bevinden ons midden in een zeer hete zomer. Ook in Europa voelen jullie dat. Onze ouderen hebben zwaar te lijden onder hun ouderdom, de hitte en natuurlijk de geestelijke zwaarte die in Israël heerst.

Beste vrienden, ik doe een beroep op u en vraag u: blijf Lechaim steunen, zoals u dat al vele jaren doet. Wij zijn u allen – dierbare vrienden die L'chaim kennen en ons project een warm hart toedragen – zeer dankbaar.

Hartelijk dank namens Tuvia, Shir, Shuki en Daniel.

Verslag uit het noorden

Steve

Tot ons grote verdriet is onze dierbare Shoah-overlevende, Steve van kibboets Neot Mordechai, overleden aan de gevolgen van ernstig letsel na een val in juni. Tijdens zijn revalidatie kreeg hij een longontsteking en werd hij met spoed naar het Rambam-ziekenhuis in Haifa gebracht; op de ochtend dat ik onderweg was om hem te bezoeken, werd zijn overlijden vastgesteld. In plaats daarvan woonde ik zijn begrafenis in de kibboets bij. De uitvaart was zeer aangrijpend. Zijn beide zonen, vrienden en vertegenwoordigers van de kibboets spraken met groot respect over het leven van Steve. Lechaim heeft opnieuw een groot strijder voor het leven verloren. Steve overleefde niet alleen de Shoah, maar ook de oorlogen waaraan hij in Israël deelnam. Hij doorstond ook andere gevaarlijke situaties, en telkens wanneer Steve over deze wonderen sprak, benadrukte hij dat het de Hand van God – *Yad Elokim* – was die hem in leven hield.

Na de begrafenis van Steve ontmoette ik ook Einat, de dochter van Perez – een andere overlevende van de Sjoa die vorig jaar is overleden – en kon ik ook zijn graf bezoeken.

Steve was enig kind in een Joods gezin dat in Berlijn woonde. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Steve met een kindertransport naar Groot-Brittannië gestuurd, waar hij werd opgevangen door een niet-Joods gezin. Steve was buitengewoon begaafd en intelligent; hij leerde razendsnel Engels en wilde elektricien worden. Zijn ouders werden naar concentratiekampen gedeporteerd en overleefden de oorlog niet. Na de oorlog werd Steve naar Eretz Yisrael gestuurd en uiteindelijk naar de toen nog gloednieuwe kibboets Neot-Mordechai, waar hij de rest van zijn leven zou wonen. Daar voelde hij zich voor het eerst in zijn leven echt thuis. Steve was getrouwd en had drie kinderen: twee zonen die in Israël wonen en een dochter in de Verenigde Staten. Meer dan tien jaar lang stuurde Lechaim studenten naar hem toe, eerst van Mechina Ma'ayan Baruch en later van Mechina Amir. Steve bruiste van het leven en bleef tot aan zijn dood geïnteresseerd in wetenschap. We missen Steve enorm, net als alle andere dierbare overlevenden van de Sjoa die hun hart en huis voor ons openstelden en de meest persoonlijke ervaringen uit hun leven met ons deelden.

Timek, Levana, Klara

Tijdens de hete zomer bezochten mijn vrouw Levana en ik Klara en Ida in Kiryat Shmona. Klara liet ons foto's van haar ouders en grootouders zien en vertelde haar verhaal: hoe ze de oorlog overleefde, hoe ze daarna haar man Mordechai ontmoette en hoe ze naar Israël emigreerden (aliyah maakten). Klara heeft drie dochters; twee van hen wonen in Kiryat Shmona en zorgen goed voor Klara en Mordechai.

Ida waardeerde ons bezoek enorm. Ze vertelde over de ups en downs in haar leven, wat erg aangrijpend was. Ondanks haar vele medische problemen heeft Ida een zeer positieve instelling. Haar ogen stralen en ze heeft veel gevoel voor humor. Ze vond de bezoeken van de studenten geweldig, en we hopen dat ze volgend seizoen opnieuw meisjes met een prachtige ziel over de vloer krijgt, net als vorig jaar.

Mina in Chazor vraagt tijdens de zomermaanden veel van mijn aandacht: ze heeft hulp nodig bij speciale boodschappen en reparaties in huis, maar het allerbelangrijkste is een luisterend oor. Mina moet haar gevoelens kunnen uiten over wat haar vandaag, vorige week, vorig jaar en zelfs vele jaren geleden is overkomen. Het is lastig om onderscheid te maken tussen verleden en heden, want ze kan vertellen over iets van tien jaar geleden alsof het gisteren is gebeurd. Ze herinnert zich elke negatieve gebeurtenis uit haar verleden, en die herinneringen bepalen in feite haar toekomstige beslissingen. Maar gelukkig herinnert ze zich ook veel positieve dingen, met name de bezoeken van studenten; ze bewondert de schoonheid van hun ziel en waardeert het enorm dat ze contact met haar blijven houden, zelfs nadat ze het 'Lechaim'-project in de mechina hebben afgerond. Ze bellen haar zelfs vanuit het buitenland en sommigen komen ook bij haar op bezoek.

Eliram in kibboets Ginosar wordt zwakker. Ik bid voor zijn gezondheid, in de hoop dat we dit nieuwe seizoen studenten van Mechina Kfar Hanasi bij hem kunnen brengen. Het zal voor de studenten niet eenvoudig zijn om Eliram in zijn huidige toestand bij te staan, maar het zal hem zeker helpen bij zijn herstel. Dat is onze hoop. Met de voorzienigheid van Hasjem.

Met vriendelijke groet,
Tuvia

Juli rapport van Shir

Met de hittegolf die het hele land teisterde, voelde ik ook een andere hittegolf, een hittegolf van liefde, van geven, van vrijwilligerswerk en van de wil om te helpen. Deze maand begonnen we aan meer bezoeken aan Chaim van Kibboets Eyal, en Yaeli en ik begonnen de vakantie ook met bezoeken aan geweldige Holocaustoverlevenden in Modiin. Ik wens iedereen een prettige en vredige vakantie en dat we allemaal goed blijven doen.

Shir

We gingen op bezoek bij de lieve Janet, en Yaeli was in de zevende hemel; ze had een zelfgemaakte tekening vol stickers voor haar meegenomen. Janet was ontzettend blij en enthousiast. We aten samen fruit en taart, en Yaeli zat bij haar thuis te schilderen en begon alle onderzetters van de kopjes als een trein achter elkaar te leggen terwijl ze lekker aan het spelen was. Janet was werkelijk charmant en ging helemaal mee in alles; er heerste een ontzettend leuke, huiselijke sfeer.

Daarna bezochten we Hamda; ook daar leefde Yaeli helemaal op en speelde ze vol overgave met ons en een hondenpop die Hamda had gekregen van een eerdere vrijwilliger. Yaeli bleef maar lachen en maakte met Hamda's hoed een paardenstaart bij ons. Ik zag echt hoeveel goed dit bezoek deed voor Hamda's hart.

Vandaag vond een eerste ontmoeting plaats met Chaim Adiri, een heldhaftige Holocaustoverlevende die in Kibboets Eyal woont. Tijdens de bijeenkomst leerden we elkaar kennen, hoorden we verhalen over heldenmoed en reikten we de brigadespeld uit aan de held David Chaim, die voortaan deel uitmaakt van de 'Coral Arm' van de 'Magav'-brigade.

Daniel Braun

Email: danielxrw@gmail.com

Tel.: + 972 54 772 3510

Website: <https://www.lechaim2life.org.il/> (Hebreeuws)

<https://www.lechaim2life.org.il/english> (Engels)